

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kørsel med Automobiles.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 175; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 705 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Høst): Som det vil ses af den afgivne Betænkning, har der i Udvalget hos enkelte Medlemmer været Stemning for paa enkelte Punkter at indrømme Kørsel med Automobiles en større Frihed, end Lovforslaget tilsiger, dog kun under Forudsætning af, at Spørgsmaalet om den Skadeserstatning, som vil være at yde for den Skade, som Automobilkørsel forarsager, bliver løst paa en fyldestgørende Maade. Denne Tanke har imidlertid ikke fundet tilstrækkelig Tilslutning hos Udvalgets Flertal, som har ment, at Tiden endnu ikke er inde til at indrømme større Frihed, end Forslaget hjemler. Skønt jeg personlig beklager dette Standpunkt fra Flertallets Side, maa jeg dog sige, at jeg godt kan forstaa det, thi det kan jo ikke nægtes, at Kørslen med Automobiles og med Motorcykler ofte foregaar paa en højst hensynsløs og uforsvarlig Maade. Naar det endda var saa, at det kun var de paagældende selv, som det kom til at gaa ud over, saa vilde der jo ikke være noget at sige dertil, men Ulykken er, at det tidt er andre vejfarende, som blive udsatte for at lide Skade baade paa Liv, Lemmer og Gods. Der kunde jo ogsaa her i Landet, anføres mange Eksempler paa, at Kørslen ikke altid foregaar saaledes, som den bør foregaa. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, men jeg finder dog Anledning

til at anføre et ret betegnende Tilfælde, som forefaldt Søndag den 18. f. M. i Roskilde, da Kongen blev bisat. Da kom et Automobil susende ned gennem Gaden, uagtet der jo var store Menneskemængder til Stede; flere Dragoner søgte forgæves at standse Automobilet, og det lykkedes kun ved Optræden af en rask Politibetjent at faa det standset og derved afværge Ulykker. Men jeg siger, at naar Automobilister endogsaa paa en saadan Dag ikke tage i Betænkning at køre uforsvarligt ned gennem en By, hvor der paa Gaden findes en Mængde Mennesker, saa at der let kan foranlediges Ulykker, kan det ikke undre, at man søger at faa Bestemmelser, som kunne forhindre en saadan Optræden. Det er jo ogsaa ret almindeligt, at et Automobil ikke standser, uagtet de kørende vejfarende gøre Tegn til, at det skal standse, fordi Hestene blive bange; det sker tværtimod meget hyppigt, at vedkommende Automobilist slipper af Sted, og da det er meget vanskeligt at se, hvilket Automobil det er, idet det heller ikke er ganske ualmindeligt, at der lægges et Tæppe eller sligt over Nummeret paa Automobilet, er det meget vanskeligt for Folk, der lide Skade, at faa at vide, hvor de skulle søge Erstatning for Skaden. Derfor kan man ikke undre sig over, at der er en ikke saa ringe Misstemning blandt Befolkningen mod Automobilene, men det er jo ikke anderledes her end i andre Lande. Ogsaa i andre Lande er der en slig Misstemning, baade i Tyskland og endogsaa i Frankrig, og for nylig har man set, at Befolkningen i Italien blev i høj Grad opbragt over, at den amerikanske Mængemillionær Vanderbilt overkørte et Barn. Det er en Selvfølge, at hvis de, der køre med Automobiles, kørte paa en forsigtig og besindig Maade, vilde der slet ikke være nogen Grund til ikke at give dem al den Frihed, der kan forsvares. Men det er jo saaledes, at her komme de Automobilister, der køre forsigtig, til at lide for de andre, der køre uforsigtigt og uforsvarligt; det kan ikke være anderledes. Om Automobilene i det hele taget ville blive Fremtidens Køretøj, er vistnok tvivlsomt, men derimod maa man sikkert antage, at dette Befordringsmiddel vil udvikle sig mere og mere, navnlig ogsaa til Nyttekørsel, og det er klart, at vi her i Landet ikke ville kunne standse denne Udvikling. Derfor har Udvalget ogsaa ment, at det for Tiden ikke er værd at komme med det sidste Ord i denne Sag, men at det er bedst at se Tiden lidt an. Det kunde jo saa være, at den Mis-